

11.08.2022 r.

BP.5132.270.2022

2022.268777.BAST

M. I. R. i P.

**Decyzja nr 149/2022/BP
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia**

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2021 poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 czerwca 2022 r. złożonego przez M. I. R. i P. w ... (nr KRS: ...) o wydanie interpretacji indywidualnej, w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

- 1. uznaję za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym członkowie komisji egzaminacyjnej powołani w jej skład na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych (Dz. U. 2017 r poz. 89, z późn. zm.) podlegają z dniem 1 stycznia 2022 r. obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pobieranego przez nich wynagrodzenia, w związku z pełnioną funkcją w oparciu o art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach.**
- 2. uznaję za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym członkowie Zarządu Izby, Komisji Rewizyjnej Izby, z tytułu przyznanych im diet zryczałtowanych pobieranych przez nich w związku z powyższą funkcją, podlegają z dniem 1 stycznia 2022 r. obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w oparciu o art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 30 czerwca 2022 r. (data wpływu do Centrali NFZ 5 lipca 2022 r.) M. I. R. i P.

w ... (zwana dalej „Izbą”) zwróciła się o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiocie objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym członków Zarządu Izby oraz Komisji Rewizyjnej Izby z tytułu pobieranej przez nich zryczałtowanej diety a także osób powołanych do pełnienia funkcji członka komisji egzaminacyjnej w związku z pobieranym wynagrodzeniem. Wniosek zawierał braki formalne, które zostały uzupełnione w terminie określonym w wezwaniu do ich uzupełnienia.

We wniosku wskazano, że Przedsiębiorca działa na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle. Jest organizacją samorządu gospodarczego rzemiosła. Szczegółowe zadania Izby określa statut. Na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej dnia 10 stycznia 2017 r. - w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych - członkowie komisji egzaminacyjnych powoływani są przez Zarząd Izby. Z kolei członkowie Zarządu Izby oraz Komisji Rewizyjnej Izby wybierani są podczas Walnego Zgromadzenia i otrzymują wynagrodzenie z tego tytułu w formie zryczałtowanej diety.

W tak zaistniałych stanach faktycznych Izba zadała pytania:

1. Czy członkowie Komisji egzaminacyjnych powoływani przez Zarząd w skład komisji egzaminacyjnych działających przy tut. Izbie na podstawie § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie egzaminu czeladniczego, mistrzowskiego i sprawdzającego przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, podlegają z dniem 1 stycznia 2022 r. obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w wysokości 9% od wypłaconego wynagrodzenia (przychodu) w związku z pełnioną funkcją, w myśl art. 66 ust. 1 pkt 35 a ustawy o świadczeniach?

2. Czy członkowie Zarządu Izby Rzemieślniczej oraz Komisji Rewizyjnej z tytułu przyznanych diet zryczałtowanych z tytułu pełnienia funkcji podlegają od 01 stycznia 2022 r. ubezpieczeniu zdrowotnemu w wysokości 9% od wypłaconego wynagrodzenia (przychodu) w myśl art. 66 ust. 1 pkt 35 a ustawy o świadczeniach?

Przedstawiając swoje stanowisko w sprawie Izba wskazała, że jej zdaniem zarówno członkowie Zarządu Izby i Komisji Rewizyjnej Izby jak też i członkowie komisji egzaminacyjnej podlegają z dniem 1 stycznia 2022 r. obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu na podstawie art. 66 ust 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach.

Prezes NFZ, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Na wstępie stwierdzić należy, że Wnioskodawca jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy Prawo Przedsiębiorców. Jak bowiem wynika z przesłanej prze niego dokumentacji (tu: pełny odpis z KRS) jest on wpisany do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS:

Zgodnie z art. 66 ust 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby powołane do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania, które z tego tytułu pobierają wynagrodzenie. Omawiany tu przepis w brzmieniu pierwotnym wprowadza dwie przesłanki, których kumulatywne spełnienie przesądza o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. Pierwsza z nich to powołanie do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania. Druga, pobieranie wynagrodzenia z tytułu pełnienia tej funkcji. Prawodawca

zastosował w powyższym przepisie prawa wyrażenie „akt powołania”. Kierując się dyrektywą wykładni językowej, określanej w teorii prawa jako zakaz wykładni synonimicznej, różnym zwrotom języka prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia (vide L. Morawski, Zasady wykładni prawa, Toruń 2006, s. 103-104). Potwierdził to między innymi Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 lipca 2021 roku (II FSK 101/21), w którym stwierdził, iż „Nadanie różnym pojęciom używanym w tekście prawnym tego samego znaczenia byłoby sprzeczne z zakazem wykładni synonimicznej, stanowiącym kanon wśród dyrektyw wykładni językowej.” Analogiczne stanowiska przyjmuje się także w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego (dla przykładu postanowienie SN z dnia 8 lipca 2020 roku I NWW/49/20, postanowienie TK z dnia 25 czerwca 2018, TS 77/17). Kierując się zatem powyższą dyrektywą przyjęć należy, że sformułowanie „akt powołania” użyty w treści art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach nie można utożsamiać z innymi wyrażeniami odnoszącymi się do „wyboru” do pełnienia funkcji organów stanowiących osób prawnych. Z kolei wynagrodzenie, o którym mowa w omawianym tu przepisie prawa należy rozumieć szeroko jako wszelką formę przychodu przewidzianą przez przepisy prawa podatkowego stanowiącą podstawę ustalenia obowiązków daninowych.

Z kolei zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2022 r.), obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby powołane do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania oraz prokurenci, które z tego tytułu pobierają wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym niezależnie od kwalifikacji do źródła przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.74), z wyłączeniem osób uzyskujących przychody, o których mowa w art. 13 pkt 5 lub 6 tej ustawy, których roczne wynagrodzenie z tego tytułu nie przekracza kwoty 6000 zł. Przywołany tu przepis wprowadził z dniem 1 lipca 2022 r. dodatkowe zastrzeżenie. Mianowicie wprowadza on wyłączenie na mocy którego nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu osoby powołane, uzyskujące przychody, o których mowa w art. 13 pkt 5 lub 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, których roczne wynagrodzenie z tego tytułu nie przekracza kwoty 6000 zł.

Należy zatem ustalić jak zmiana omawianego tu przepisu rzutuje na zaistniały w niniejszej sprawie stan faktyczny. W art. 13 pkt 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych mowa o przychodach otrzymywanych przez osoby wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych lub obywatelskich, bez względu na sposób powoływania tych osób, nie wyłączając odszkodowania za utracony zarobek, z wyjątkiem przychodów, o których mowa w pkt 7 (przychody otrzymywane przez osoby, niezależnie od sposobu ich powoływania, należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych). Z kolei przychody o których mowa w art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych to przychody osób, którym organ władzy lub administracji państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów, zlecił wykonanie określonych czynności, a zwłaszcza przychody biegłych w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym oraz płatników, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2 pkt 10, i inkasentów należności publicznoprawnych, a także przychody z tytułu udziału w komisjach

powoływanych przez organy władzy lub administracji państwowej albo samorządowej, z wyjątkiem przychodów, o których mowa w pkt 9 (przychody uzyskane na podstawie umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze, w tym przychody z tego rodzaju umów zawieranych w ramach prowadzonej przez podatnika pozarolniczej działalności gospodarczej - z wyjątkiem przychodów, o których mowa w pkt 7).

Analiza treści przywołanych tu powyżej przepisów prawa skłania do przyjęcia, że żaden z podmiotów ujętych w pytaniu wnioskodawcy nie podlega wyłączeniom, w oparciu o art. 13 pkt 5 i 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Pozostałe przesłanki warunkujące zastosowanie ww. przepisu zostały wyjaśnione przy analizie brzmienia art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach w brzmieniu pierwotnym i zachowują swoją aktualność również po zmianie art. 66 ust 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach (tu: powołanie i wynagrodzenie).

Przenosząc wyżej poczynione uwagi na stan faktyczny niniejszej sprawy stwierdzić należy, że w zakresie przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego odnoszącego się do członków komisji egzaminacyjnej, punktem wyjścia należy uczynić §2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej dnia 10 stycznia 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 89, z późn. zm.) w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych. Zgodnie z jego brzmieniem: „Komisję powołuje właściwy organ statutowy izby rzemieślniczej. Kadencja komisji trwa pięć lat. W przypadku konieczności uzupełnienia składu komisji w czasie trwania kadencji komisji, nową osobę powołuje się w skład komisji na okres do zakończenia kadencji komisji (ust.1). O powołaniu komisji izba rzemieślnicza informuje na piśmie Związek Rzemiosła Polskiego (ust.2)”. Spełniona została zatem pierwsza z przesłanek warunkujących zastosowanie omawianego tu przepisu art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, zarówno w jego brzmieniu pierwotnym jak i obecnym. Członkowie komisji egzaminacyjnej są bowiem powoływani do pełnienia funkcji w komisji. Przechodząc do kwestii „wynagrodzenia” jako drugiej przesłanki, która implikuje zastosowanie ww. przepisów ustawy o świadczeniach wskazać trzeba, że i ta przesłanka została spełniona. Prawodawca pojęcie „wynagrodzenia” ujął szeroko, wyłączając z dyspozycji omawianego tu przepisu (od dnia 1 lipca 2022 r.) jedynie osoby uzyskujące przychody - związane z pełnieniem funkcji na podstawie „aktu powołania” - określone w art. 13 pkt 5 i 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, których roczne wynagrodzenia z tego tytułu nie przekracza 6000 zł. Zważywszy na fakt, iż członkowie komisji egzaminacyjnej pobierają wynagrodzenie i nie podlegają wyłączeniu, o którym mowa w art. 66 ust 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2022 r.), stwierdzić należy, że została spełniona druga z przesłanek determinująca zastosowanie ww. przepisu ustawy o świadczeniach zarówno w brzmieniu pierwotnym jak i obecnym. Ziściły się zatem, w zakresie postawionego przez wnioskodawcę pierwszego zagadnienia wszystkie przesłanki, które determinują powstanie obowiązku podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu. Członkowie komisji egzaminacyjnej są bowiem powoływani do pełnienia tej funkcji, pobierają wynagrodzenie w związku z pełnioną funkcją, a nadto nie należą do katalogu osób uzyskujących

przychody, o których mowa w art. 13 pkt 5 i 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Z tych względów stanowisko własne Przedsiębiorcy przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za prawidłowe.

Odnosząc się z kolei do drugiego pytania postawionego przez Przedsiębiorcę, dotyczącego członków zarządu i komisji rewizyjnej to stwierdzić należy, że nie została spełniona pierwsza z przesłanek warunkująca zastosowanie omawianego tu przepisu ustawy o świadczeniach.

Jak bowiem wskazał Wnioskodawca, członkowie tych organów są wybierani. Potwierdza to załączony do wniosku statut (§18 ust. 4), stanowiący zał. nr 28 do protokołu z XLI Zjazdu Delegatów z dnia 6 września 2021 r. Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że członkowie Zarządu Izby oraz Komisji Rewizyjnej Izby nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego ponieważ, nie pełnią swoich funkcji na mocy aktu powołania (lecz z wyboru). Tymczasem zastosowanie treści art. 66 ust 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach (zarówno w brzmieniu pierwotnym jak i aktualnym) wymaga, by osoba pełniąca funkcję, była powołana w oparciu o akt powołania. Z tych względów stanowisko własne Wnioskodawcy przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, należy uznać w tej części za nieprawidłowe.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

1)na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo

2)na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3)na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.